

et ideo adhuc scopus non ad fugiendum, sed propinquum
inquisitionem ad sacrum ordinari; at si hoc non est huius
sacrum pariter, nisi iniquum est accusatio, namque est accu-
ratio, nisi iniquum est applicatio peccatorum ad hoc sacrum
etiam ad iudicium: et ideo debet precedere ad inten-
tione, penitentem se subiugandi iherosolymis, quodque su-
dici. Accedit, quod iherosolymis est significatio do-
loris facta videtur in ordine ad sacrum, quod pri-
mo, ut uera est, debet proponere ordinem, quod
significatio doloris autem non per se, sed per iherosolymis fit
verbalis.

Ad iherosolymis faciem, namque est in sub-
apientie prius inquisitionem, incipitque; neque enim, quod
prima debet esse ad dolorem existit, et ratio est
si ad applicationem doloris peruenit: neque operum iuxta
exempla allegata, in quod diuersa ratio militat, neque cali-
cin, et horum natus, et aqua Baptismalis receptio
in externa applicatio mater, ad quod opus est, ut inten-
na applicatio precedat; at dolor non applicatio sui ad
sacrum, sed amice pariter per alterum iherosolymis applicabilis.

Deinde
buxa 2°. an dolor precedere debeat, et ablutionem, et
iherosolymis? Quod ad ablutionem debeat precedere o-
mnino est, quod non accidet legitima ablutio, nisi per legitima accu-
sationem; atque iherosolymis non est legitima accusatio, nisi, et
atque confersio non est legitima accusatio, nisi iherosolymis

et dolorum iuxta: quod necesse legitima ablutio, nisi
per iherosolymis et dolore propinquum. Quod autem ad
iherosolymis faciem debeat, neque plerumque. Atque Ca-
no, Barquer, Moya, et alii, quorum ratio fundatur
in coram fidelium praxi, et iherosolymis, et iherosolymis, nul-
lus enim penitentem dubitat, se ratio disponit, et, si post
iherosolymis faciem ad dolorem exerceat ante ablutionem, nul-
lus res iherosolymis amplius requirit in penitentem, imo
plerumque ad dolorem exerceat solget penitentem post audi-
tum iherosolymis, quod dubitat de dolore precedente. Atque
magis nihilominus exaudivimus. Thegi, et daimon, lo-
nisco, Castro Palas, et alique alii. Ratio autem magis est;
quod iherosolymis non est accusatio, sed prima peccatorum narratio, nisi
et dolorosa, ut autem dolorosa est debet ex dolore peruenire
deinde dolor in se non est verbalis, sed verbalis fit per iherosolymis
atque iherosolymis neque significare dolorem subiugandi, sed peruenire
illi, cuius est effectus: quod dolor debet precedere ratio prius
te namque ad iherosolymis: hinc opinio probabilior apparuit, imo
neque a praecedente, nisi peruenire uoces discrepare uideat: per-
ma enim ratio est, quod iherosolymis probare, fidelium praxim, quod in
reprobatur 2°; et enim prius fit iherosolymis, et postea exerceat
ante ablutionem, non uerumque ante dolorem iherosolymis, sed post
ipsum quam summat recolitur, et quod uoce tenus id exprimit
penitentem, dicens, de his obus me accuso, de quod signa do-
loris eduxit, et quod ipsa peccatorum ratione, iherosolymis dolorum

venit. Unus q' ista causa e, neq' in praxi di-
fere, p'indeq' quilibet in praxi regu' p'z; expedit
1° admonere p'curat, ut post rep'y doloru' dicat,
item de q' dicit me acuso. Dubitatur 3: q' cense-

atq' dolor mortis p'seuerat in ordine ad p'sentia?
In huius difficultatis resolutione tot fere n' h'et, qu
ot p'tigi; n' defecere quideant, doloru' modo n' re-
tractat p' noty, p'q' mortis p'seuerare, p'ore
q' p' integru' annu'. Sed hi A.A. nonn' late loquun-
tur, p'p'ter p'seuerantia morali, requirit ad sacra-
p'ment' q' p'seuerantia pure habituali, quz morit
in p'ensione affectus nonny retractari. Alij credy't
doloru' p'seuerare mortis p'ore quatuor, l' quinque
dies. Alij uny die, Alij dimiduy, Alij duobus, l' quatuor
horis; nullus 1° tali p'udantia nitetur, q' facili n' cre-
datur.

Dico itaq' 1° ad taxatg' p'seuerantia morali
q' doloru' in hoc sacra, n' discurrendy eodg' modo, ac
de usu in sacra Maximoni, aut de accusacione in
iudicio Torquii. Ratio disparatur e; q' in Maximonio
et iudicio Torquii plures requirunt diligetg' portulge,
longy p'p'rius p'p'rius, ut executioni m'dget, et p' ead
toty opus p'ficiat: more q' huius neglexit deuenire a
usu Maximoni, qui e' dimiduy annu' morem post
ut rep'y usq', neq' p'axer iudicij Torquii m'itigat

qui e' ultra duos annos in inquisitioe sacra r'ator
sacra 1° sacra p'p'rius n' e' adeo op'ator, ut toty opus
breuioni tempore n' p'ficiat: q' n' e' discurrendy
de hoc sacra eodg' modo ac de Maximonio, et
Torquii iudicio.

Dico 2°: Aliud p'p'rius p'p'rius na-
liy ut hoc se ad hoc sacra disponat, n' m'itigat
p'ore morali duxatq' doloru': q' aut ad opus p'e-
sonis nary; querere oportunitat' q' p'p'rius, q'
horu', in qua p'ore p'ore fieri, et alia humilimo-
di, ad quz aliquod p'p'rius nary e, hoc n' e' os
taxatg' rigore mathematico, et p'p'rius
Dico 3°: q'diu durat dolor mortis, qu'diu du-
rat in effectu uertualit' n' q'diu durat pure
habitualit'. Prima attentionis pars itat; qu'diu
eny durat effectus doloru', integrit' p'sentia, do-
tr' p'p'rius m'itigat ordinari ad p'sentia; ac p'inde
p'p'rius mortis ordinari ad illg'. Itat e' 2^a at-
tentionis pars: q' impulsus effectus imp'ngi, aut
integrit' p'sentia, duxat huius limitatg' p'p'rius du-
rationis morali, neq' in p'p'rius sonu', et impulsu
ob cui limitatg' p'p'rius m'itigat ceteris duxatq' quan-
titate deficiat; si aut duxat habitualit' n' p'p'rius,
nullg' limitatg' huius dolor in p'p'rius m'itigat

moxali; ac ponde doloris post viginti annos
 non reuocatur, ad ferientem refertur, q^d ab ipsis
 e. Sed dices: q^d qui ex Hispania q^d Romam ad
 ducit fregit q^dra, non indiget nouo dolore, ut
 ficeretur Romam, sed refertur dolor capitis in
 Hispania. Respondeo: q^d q^d longum uenit non uidetur
 in se igitur effectus doloris ordinatur illi me-
 ritum ad ferientem, sed igitur destituitur opus periculi
 rationis: iustitiam autem, qui caret feracitate, et
 uenit faceret ducit, et uenit ducit solius feracitatis q^d
 q^ddi q^dra, non indiget renouare doloris de o^{mn}i re-
 tu propter oportet rationis; q^d q^d breue patitur non ac-
 quit, hoc illi nec ferienti imputatur. Porro q^d, non
 idem, per lethale ducit omni reuocatur doloris
 preceptum, seu antecessorem habuit, sed q^d animus non
 fregit p^{er} tunc: habuit t^{em} doloris iniquitatem fregit
 per omni, deinde uenit t^{em} potest non ficeretur iniqui-
 tas, sed paulo uenit post mutat uilius, et deest in
 ficeretur exas: in hoc casu existimo, se indigere no-
 uo dolore, q^d dolor preceptus reuocatur in ordine ad fe-
 rentem p^{er} uoluntate ferientem, quod habuit non fregit iniqui-
 tas. Sed dices: dolor ille non reuocatur e in ratione
 doloris; alio de co^{mn} dicta dolor preceptus non animo
 fregit potest adhuc ad ferientem ordinari: q^d q^d do-

lor mortis peruenit in ratione doloris, le-
 ad illi succedat uoluntas ferientis non fregit di, ne-
 ferier ad ferientem. Respondeo, doloris p^{er}ceptum
 q^d potest uoluntate non ordinari de illi ad ferientem, non
 ee p^{er}ceptum ordinari de illi; si autem reuocatur
 dolor, ex tunc antessione p^{er}cepta, adhuc e pa-
 ris mortis indifferens, et ad ferientem ordinari
 bilis; si autem potest succedat uoluntas adluta
 et ferientis non fregit di, le non reuocatur in ratione do-
 loris, reuocatur t^{em} in ratione p^{er}cepti ordina-
 bilis ad uacuum: moneo t^{em}, q^d reuocationis uoluntate
 deuenire ee adluta, et ferientem; non uoluntate uellet
 ficeretur, et Ecclesiam adducit, ferientem autem co-
 p^{er}ta non esset; et ideo a ferientem desisteret, non
 egeretur adluta reuocatur animus fregit di: q^d de non
 paulo potest occurrere ferientem, ut q^d fit, pote-
 rit uenit nouo dolore ficeretur. Dubitatur 4° an
 p^{er} singulis ferientibus notus dolor requiritur?
 Duplex casus est in indexari potest: 1° si p^{er}uenit
 q^d, qui huc doloris ex morbo uenit, oblitus alicui
 uenit p^{er}uenit, ad ferientem uenit redeat. 2° si eadem
 oia p^{er}uenit uenit ficeretur, ut amplius uenit ficeretur.

xi. In primo casu existimo ex colui remota
ma. ^o Vazquez, Deang, et alior, prout dolor
sufficere, nec requiri noty; q^d dolor ille rep
tus ex morbo veli ordinari ad fluxu oia
thalia omnia: q^d adhuc post 1^a abluon perier
at dolor ille o^o p^ota n^ondy exponit. Dicit
noty sacx potulare noty dolor, nec et no
ua accusatio nuxia e^o o^o o^o. Respondeo, egly oia
max sufficere ad noty sacx, ut constat in ag
ua, p^o quod aliquis baptizatus e, ead^e eny p^o no
tus Baptizatus celebrari; q^d sacx n^o multipli
catur p^o multiplicacione max, sed fig. Ad pa
n^og accusacionis, dico, requiri quid^e nouu acu
sacionis, n^o tm ex necessitate sacx, sed ip^o indole ac
usacionis, quod n^o p^o n^o ee noua: l^o eny post 1^a ablu
on^e p^ouenit n^ol^o feraxio dicit, l^o dicit aliquid?
Si n^ol^o dicit, n^o potest absolui; quomodo enim
feraxio diuinabitur, illy potulare nouu ablu
on^e? Si dicit aliquid: en nouu accusacionis, quia
significat, se adhuc p^ota p^ouenit, ut v^ony ablu
uati.

1° casu dico ex Philat^o, et alii, noty do
lor ee naxiy. Ratio e; q^d primus dolor n^olye
reptus uy ad celebrandi vel sacx o^o oia p^ota

comera, nisi alide v^ony, animy p^ouenit in
re extende ad v^ony reptu dy sacx e^o ead^e
oia p^ota: q^d p^o primy sacx dolor suo muenit oia
quaro finit e; dy aut^e aliqua magis, l^o imp
en^o absoluta opus magis, l^o imperat^o cerat oia
morbor, ut stat in uolite celebrare uny itac
dy, qui indiget nauo v^ony, ad celebrandi aliter
q^d eund^e p^ouenit, n^ol^o uellit, p^ouenit q^d v^ony in
ugdione. Bux^o ali^o eo p^ouenit q^d v^ony in ug
dione aliter egit; aliud d^o eny d^ody, si a
nimus dolus p^ouenit eny ad sacx v^ony dy e^o
ead^e p^ota, in quo casu id^e dolor sufficere: n^o
cui in ugditione h^ote animy u^oly ugdy oia
egit, quod h^ote, n^o extinguetur ille animus
p^ooly Bux^o ali^o ugditionis: in m^o q^d casu, l^o
notus dolor, l^o r^oly noua doloris ordinatio ad
noty sacx nuxia e.

Dubium 5° an ueniale
comery ante abluon auferat p^ouenit ma
xat^e doloris repte ex morbo vel mortalibus, et
uenialibus. Respondeo 1°, nullatenus m^ouenit p^ode
lor e^o mortalibus, qui p^olyb^o rapit q^d ab illis
timorari, et Religionis ex morbo veli ofen^o
Dei; q^d in p^olyb^o quib^o p^olyb^o Religionis, in

re exponitur, illi debet, & efficacius quoad mortua
 lia, inefficacius ee quoad uenialia, & talis nō
 efficacius; sicut enī mortale, et ueniale longe in
 quali modo participat ratione offe dei, ita lon
 ge inequali modo odio hōis propter illi ratione;
 ad retractatio uolūtis cō uny obij, a quo uolū
 tas minus aueretur, nō egrediet retractatio ei
 iusdē cō obij, a quo longe magis aueretur e: qd
 omnis uenialis nō egrediet retractatio uolūtis
 ut aueretur a mortali; Respondeo 2° neq inueniunt
 p^{ri} p^{ri} obij debet ex motu uolū recepti, & eque ef
 ficacia exire ad uenialia; Q^{uod} nō ex eo, qd hō
 amat uny obij sub ratione p^{ri} obij aliquid aliter
 species, & si amat finem ut sibi commodū, nō
 inde inferret, ipse amare homicidium, & egrediet
 sibi immoderatū q^{uod} exiret, ita ex eo, qd retractat
 et uolūtis cō luce mōdici

Sectio 5.^a

Resolutiones aliquæ circa po-
nitentem in occasione proxima
et consuetudine peccandi
constitutum.

Pro clariori harum resolutionum intellectu re-
quiritur, occasus aliqui præ appellari, remotus aliam.
Occasus prope eam, quæ ex ipse suo talis est, ut
frequenter hominem inducat ad peccandum, quod
est, 1. 2° experimento sitat, te gea vel sile-
ty, nunquam, aut fere nunquam esse abique nouo
peto, ut in pluribus post multos reflexiones
docet Nauarrus, 1. 3. qua hoc instituit plerum-
que peccant, ut sentit Durandus, et Palquius.
Occasus 2° occasus remotus. Dicitur ea, quæ
etsi aliquo modo inducat ad peccandum, non tamen habet
frequenter rationem in illo. Itaque tunc distantia
non impedit, ut occasus, quæ respectu unius est re-
motus, post respectu alterius esse prope, atque a
deo per aristoteliis varietate id a presenti spatio dis-
cernendum est.

Sed hæc debet observari, q

n ideo dicam, proa, q̄ in m̄a p̄p̄, et p̄p̄ n̄l me
 det, n̄p̄ enī mediat p̄p̄, l̄ aliud p̄p̄ in xi
 tamq̄, idē q̄ n̄l mediat impedit, l̄ xxxvii
 a p̄p̄o. Ocasio h̄c p̄t ee p̄p̄a abluere, et eea, q̄z
 in quocūq̄ hoc idē q̄ p̄p̄o sugḡ: l̄ p̄p̄a x̄p̄e
 aue, et e illa, q̄z, frequēte sugḡit q̄ p̄p̄o in
 hoc p̄p̄a culioni ob īp̄ciat p̄p̄o d̄p̄p̄itice
 n̄g: p̄p̄oma d̄p̄p̄a p̄p̄a m̄a m̄a m̄a, et p̄p̄e, 2^a
 extirpate, et p̄p̄a d̄p̄p̄.

Postea ocasio p̄p̄a alia
 ē materialis, seu externa, et e illa, q̄z, ex
 se idē ee q̄ p̄p̄o n̄p̄a, arḡis uirḡitatis
 extirpate, q̄z, q̄z, p̄p̄a n̄p̄a, si
 q̄ p̄p̄a p̄p̄a p̄p̄a: alia ē p̄p̄a, q̄z,
 clausa ē, arḡitatis m̄a p̄p̄a, et d̄p̄p̄a
 p̄p̄a, h̄c, ex n̄p̄a reputata sugḡit q̄ p̄p̄o. Ite
 f̄uē p̄t, ut alq̄m n̄p̄a in occasione p̄p̄a ma
 li, q̄z, de se idē p̄p̄a, arḡitatis sugḡit q̄ p̄p̄o
 et m̄a in occasione p̄p̄a p̄p̄a, quatenus f̄uē
 d̄p̄p̄a uirḡitatis p̄p̄a de n̄p̄a reuocato p̄p̄o ob īp̄ci
 at̄ uirḡitatis p̄p̄a: ocasio uirḡitatis p̄p̄a uirḡitatis
 onal̄ imp̄p̄a uirḡitatis p̄p̄a de reuocato p̄p̄o
 to ad p̄p̄a p̄p̄a in occasione mali
 et externa uirḡitatis: uirḡitatis h̄c p̄t ee c̄p̄p̄

ut uirḡitatis p̄p̄a uirḡitatis p̄p̄a, et in
 tali occasione ee p̄p̄a: l̄ p̄p̄a, ut n̄p̄a
 q̄ p̄p̄a, n̄ in p̄p̄a reuocato et n̄p̄a
 at: p̄t m̄a ee uirḡitatis l̄uē, aut l̄uē p̄p̄a
 le, ut si p̄p̄a cadat, p̄p̄a n̄ ee reuocato;
 adhuc t̄m m̄a p̄p̄a, et t̄mēat, ne cadat, q̄
 q̄ n̄ p̄p̄a uirḡitatis p̄p̄a, formare de se
 c̄p̄p̄a p̄p̄a.

Ex d̄p̄p̄a inf̄er 1°, q̄ ee con
 ḡda occasione mal̄ p̄p̄a p̄p̄a, 1° h̄c ee p̄p̄a
 ill̄ allic̄itatis, ut p̄p̄a, et p̄p̄a cadat; q̄
 1° q̄z p̄p̄a p̄p̄a, 2° l̄ n̄p̄a p̄p̄a, n̄p̄a
 p̄p̄a cadat, cadat. t̄m frequēte h̄c ali
 q̄z fraḡitatis. Inf̄er 2°, si dubiū ē, an
 aliqua ocasio respectu allic̄itatis, p̄p̄a nec
 ne, p̄p̄a, 1^a, 2^a, et 3^a uirḡitatis uirḡitatis
 dy ee p̄p̄a p̄p̄a, ut ut si h̄c si
 l̄, d̄p̄p̄a in illa uirḡitatis frequēte cadat,
 p̄p̄a c̄p̄p̄a: si aut̄ rel, aut r̄a cadat
 c̄p̄p̄a, et remota respectu uirḡitatis. D̄p̄p̄a p̄p̄a, 1^a
 yda, et 2^a uirḡitatis; n̄g qui q̄ ex p̄p̄a ee
 p̄p̄a occasione n̄ de m̄a m̄a in al̄ p̄p̄a
 n̄, sed de m̄a m̄a in se ip̄o uirḡitatis de
 uirḡitatis. Inquiret quid d̄p̄p̄a, si in occasione de

20
uer, itus quiquis cadat, et toties uincat, res
deo, abduciis ee occasionis proa male, et talis pro
biliter proq. flex: patet p^{ri}m^o; q^{uod} uincit quinquies
dy. pugnat decies, frequenter uincit: q^{uod} occasio
illa frequenter uincit. Patet 2°. n^{on} qui in ta
li occasione uincit, quinquies peccat, et n^{on} ex
to. paulatim tm uiduat, se peccatury, si un
decimo in occasione ponatur: Imo exstima^{to}
bat ee occasionis probib^{ilis} frab^{ilis}, si in decio caru^{to}
aut quatuor cadat; n^{on} tm exit proa malis, nec
frab^{ilis}, si id, aut uero cadat.

Hic supponit ar
to 1°, exaumen peccat, qui se exponit frab^{ilis}
et certis occasione peccatⁱ exaumen, siue huius
modi occasio / ablicita, siue respectu, modo
u^{er} certa; ita oes sup^{er}gi, et merito; ty q^{uod} ex Ce
larast 3° stat, q^{uod} qui amox periculy, peri
bit in illo; ty q^{uod} ab Innocencio XI damnatz
u^{er} positiones 62, quz auebat, proa occasio pe
ccatⁱ n^{on} e fugienda, q^{uod} quanto caa aliqua uai
lis, aut honesta n^{on} fugiendi occurrat, et 63, quz
auebat: licet e querere diuine occasio^{is} p^{ro}
xg peccatⁱ p^{ro} bono spirituali, l^{icet} temporalⁱ nro, l^{icet}
p^{ri}mi. P^{ro}ao aut^{em} e; q^{uod} qui tute occasio^{is}, ex
qua certo recurruy uidet^{ur} peccatⁱ, interpretat^{ur}

97
tute tute peccatⁱ. P^{ro}terea: p^{ro}cepty p^{ro}hibent ali
quod peccatⁱ q^{uod} p^{ro}hibet eo, q^{uod} mortis e cylloruy
ty, naut p^{ro}cepty p^{ro}cepty fuz, ex requir^{it} p^{ro}cepty
media naut ad fuz obtingdy.

Sed obicit: si
peccatⁱ e se exponere occasio ni frab^{ilis} p^{ro}q, et
certis peccatⁱdi, q^{uod} erit peccatⁱ se exponere occasio
ni nemo^{is}; q^{uod} occasio remota respectu p^{ri}ncipalis re
ti, e p^{ro}ao respectu occasio^{is} p^{ro}q, quz e a^{nt} nro
e peccatⁱ; id ampliat h^{ic}q^{ue} utruq^{ue} e peccatⁱ, q^{uod} ad pe
ty p^{ro}pale disponit p^{ro}ae: q^{uod} ex ampliat p^{ro}uimq^{ue}, q^{uod}
te remota disponit p^{ro}ae ad peccatⁱ minus p^{ro}pale
q^{uod} n^{on} toty cedat, nulla occasio n^{on} erit p^{ro}hibita, cy
nulla n^{on} p^{ro}ao quadaam respectu abicitur.

Sed fa
cile respondet, occasio^{is}, quz uere dicitur remota
te / respectu p^{ri}ncipalis immata p^{ro}ae, n^{on} tme in
mox mortis; supponit eni n^{on} ita disponere,
ad occasio^{is} p^{ro}q, ut n^{on} mediet^{ur} ueritatz ab oca
sione p^{ro}ae: q^{uod} si tingeret casus, in que occasio, quz
appellatur remota statim duceret in p^{ro}q, et h^{ic}q^{ue}
in peccatⁱ, ty illa p^{ri}or occasio n^{on} maneret remota
mortis respectu p^{ri}ncipalis peccatⁱ. Cogit^{ur} n^{on} declaro:
si p^{ro}uim^{us} sciat, se ingrediens in domy p^{ro}uim^{us}
statim aspiciere illg, et aspectu requi^{it} p^{ro}uim^{us}

et ex una rrgy, nedy aspectus, res q. ingruens in
domu, fuit occasio p^{ro}. Arzo 2: q^o occasio tra
la n e certa, res rrgy p^{ro}babilis de secuturo p^{ro}
gravi, peccat q^ogravi, qui illg amplectitur ab
q^o gravi necesite, reus t^o q^oni q^o necesite q^o
ui rrgy, l. p^{ro}curati sui, l. p^{ro}mi. Prima
arctionis pars e cois, ex iudex certa, p^{ro}mo
q^o oppositoy iudex d^omnay in p^{ro}portione
nup^{ro}u r^{ro}llatay, 2° q^o ne minus p^{ro}sp^{ro}ugdy ra
haci aning, q^ouq^o corporis, et q^oui r^{ro}ne coag^o
ani re exponeret p^{ro}babili p^{ro}iculo amigdi cul
iurg corporaly q^o si re ex alio p^{ro}ceptaret, pe
ty l^{ro}thale comitaret: Et q^o in mo cam. 2° p^{ro}
pars t^o r^{ro}traxa p^{ro} Cardenas, ex alis, quos alle
gat, et requit. Lothuix l^{ro} 5° de p^{ro}vi n^o
257 m^{ro}ni p^{ro}babilior aparet; p^{ro}mo q^o de mo
p^{ro}toparente dicit, si optio illi daret male
re incertoy p^{ro}curatorem t^o uiuere, incertum
Deo inuicere, et p^{ro}monoy saluti; q^ouq^o certoy
eundey p^{ro}uiz p^{ro}uiz m^{ro}ni: incertitudo auty il
la c^o p^{ro}uiz reay tradiderit incertitudin^o c^o
culpg: 2° q^o r^{ro}us in tali p^{ro}iculo p^{ro}cgdi p^{ro}
dyta iudicaxe potet, re nec peccatury: q^ouq^o
n potet q^oraui de caa illg occasion^o subire.

Vices, ideo n. p^{ro}re, q^o amplectere p^{ro}re
p^{ro}culy ag, q^o nulla caa coheretari p^{ro}. De
ay eny d^o r^{ro}g^o r^{ro}ao nulla e; q^o t^o p^{ro}culy u
arzo p^{ro}re, n. t^o e p^{ro}culy certo p^{ro}re
de p^{ro} certo fuso: unde uoluntas ex aliqua
necesite de se licet, et honesta admox, re
p^{ro}re, illg occasion^o, nec illg directe quere
ret, nec interpretatue uellet p^{ro}ty, q^o h^{ro}e
p^{ro}re iudicay p^{ro}dy de p^{ro} certo n. secuturo:
dixit reo se h^{ro}e, si p^{ro}culy p^{ro}re ext^o p^{ro}
naly de p^{ro} certo secuturo, t^o eny d^omi
ty p^{ro}culy, interpretatue salty uellet p^{ro}ty,
q^o nulla de caa licet.

Quod ad occasion^o ext^o
ng, ex mal^o axeret, si remotay, nullg salty
q^orauy obligatoy inducit illg iurgdi, ad p^{ro}nde
ne p^{ro}re dimigdy ab^o abluone, t^o q^o
uitaxe nollic; q^ouq^o auty remotay, q^o n. caa
inducit in p^{ro}ty, ut hoc illg r^{ro} p^{ro} n. uincat
t^o aliquigdo cadat: q^o axeret t^o ad occasion^o p^{ro}
ext^ong, quz et p^{ro}ty d^ore hois ad p^{ro}cgdy,
arzo t^o licet re se illi exponere salty in q^o
ui necesite, qualis f^{ro}ia q^oraue d^ore m^{ro}ay ali
oque secuturo in bonis p^{ro}uiz, aut honois,
l. q^oraue r^{ro}galy, aut alia q^oraui difficultas illg
occasion^o dimigdy, ut r^{ro}g^o in filis familiar.

hoc tm dicitur, puta, modo scriptum. Probabilis spes
emendationis, quia p media sententia punga
e. Hic auctor con pbat ex cap in balone,
latulabili de fignidit, et maleficiatis, ubi de
clarat, duos, qui inualide inuenerunt, propterea
impog, adhuc posse manere sub, p quibus stat
et sorong, qd forog occurrat grauis difficultas
in reparatione, et tm ibi erat occasio pcca ex
cuna alicuius inuenerunt: et id pbat in riu
patis, qui maximo regu uoto carceris se ob
tulerunt, et tm habent in ead domo. Raro as
extionis e; Gt illa occasio de se ppa s, p fil
ai remota, et le ad malum s exporata, in se ma
la n e: qd qd fulget probabilis spes illg uinc
di, n egret hoc obligatus ad illg deseruad m ca
ru grauis necessitas. Patet spua: q inuicibile
oparet, dari leg, l. poug, l. nalg, uirgdi peniu
ly illis, q sine graui immoio uicari n p, q
aliquid probat, prudentia hoc oparet illud uen
cise, et facere ralg xesse remoty. Accedit, q
n hoc n erit uenit, n licet. Medicis, et Quia
regis medicodi cas, plura facit de se peniu
lora, et alius n licet, qd n e eadg necessitas caa
Orget, pscupgdo raong, quz opponi p: ideo n
licet in casu necessitatis penicu pcc dese poy
adire, qd tempore manet penicu dese poy, le pcc
casu particulari fiat respice remoty, et q cesan

re fine legis in particulari, n deficit materia
legis, ac pinde necesse obligatio. Hic aucto xas
inuicibilis e: ng qd e grauis necessitas, nedy de
fuit finis legis, sed q materia legis, quia n phi
bet occasionem poy q p casu grauis necessitatis: leg
deficiente fine legis in particulari, necesse ob
ligatio, adhuc tm uera e nra auctio: sicut
leo phibitua ingredendi n se exgdit ad nupa
ros; n q in illis puse dent finis legis phib
tus fornicationis; sed q deficit q materia phog p
hibita, et regeris carnalis motu n uirgator.

2o: si in occasione extrema uirg s certy penicu
ly de pcc reuocato, deseruad e illa occasio ext
erna q q graui necessitate amigdi bona foru
nq, famq, et uirg: qd se quis certus s de pcc
lethali reuocato, si n repara ab occasione, et
aliquid certo uicari, se occidit, n ab illa repa
reor, adhuc tenet reparaui: et le hoc negt
graues thegi, quos citat Racionis libo 5o de pe
tis n° 261; apud d ipse, et apud eadg alij the
ogi, impares forare numero pccationibus, sed n
impares auctoritate, et raone. Raro asextionis e;
qd hoc tenet mori, prius quq lethali pcca
re: qd tenet mori, prius quq in tali oca
sione permanere. Patet spua: ng in mo ca

in idq moria e in tali ocacione pexmare
ne, ac peccare, pndet uelle in illa pexmare
ne e uelle peccare.

Respondt Oduernari, in die
to casu soly pexmari eg ocacione, ad id eogen
re morali necessite, qd phibet et requirit, for
et eny lex iupragi huius infirmis: dury ual
de nōnus eset obligari ad declingdy pericu
ly, qd in se n e peccaty: yde in tali necessite
le pexmari pexy alieny, qd hummadi
pmis in se n e peccy. Sed oia 1^a: tale pos
uiculy centy e paxtice, et moraliter qd y pe
to ppo: qd pmitere tale periculy e pmitere
peccy ppy; atqui nulla necessite qd uiz licet
hoc 2^a: qd nec paximy. Oia 2^a: eodg modo
quo paxipiet finis, paxipiet unay mediy
quid hic, et nyc aparet nā uy ad talg finis, sed
hic, et nyc paxipiet uitare peccy qd y periculo
uiz, et n aparet hic, et nyc aliud mediy, nisi
declinare talg ocacione: qd qd y periculo uiz
paxipiet declinare talg ocacione.

Oia 3^a: Deus
pt papere aliquid faciendy qd y euidenti pe
riculo uiz, ut obus e centy: qd de facto paxipiet
n pexmari ocacione centy peccy qd y illo pericu
lo. Sact igua: nyc qd in antecedz infirmis

tota uis opponit reg: qd n Deus id pape
re potuit aliquando, in nullo casu magis opor
tune, qug dy declinatio ocacionis aparet ut
mediy unay declingdy peccy, qd remper e de
clingdy qd y periculo uiz. Oia 4^a: si centy ui
res, et damngdy ee, nisi uitares illy ocacione, ab
soluio qd y periculo uiz, deuenis illy uitare, sed
n minus e fugdy peccy, qug externa damna
tio, uno multo magis: qd si centy scias, te pecc
nyc ee, nisi uitares illy ocacione, tenebis illy
uitare qd y periculo uiz.

Cio qd ad xonq op
ponit utat solutio: diat Oduernari, obliga
onq uizdy talg ocacione fore nyc infirmis
huius ego auy n uideo cur onus ad n tibi pmit
dy peccy portabile s, et ab homin portgdy, et n eque
portabile, et y gra Dei portgdy onus n tibi pmitgdy
centy periculy peccgdy? Poximo alieni peccy licita in
casu grauis necessitis n argua, et licet pmissionē
periculy centy de pto ppo: disparitas e; qd nica pmissio
peccy ppo e eiusdy culpabilis deccas, ut pmissio ppo ppo
cile centy de pto ppo; pndet qui illud pmitit, illud cul
pabiliter con uet; et de pto aliore alioe discursgdy:
ng e illud pt uerari uoluntas nec deccatua, nec im
pediatua, et uoluntas pme deccatua; et de pto ppo

dat dignibus, et domus et illis occasionem per peccatum
veniam et qualibet femina, nec facile credat, ta-
culum illi peccati occurrere potius ex plenitudine libidi-
nis, quam ex culpabili negligencia applicandi reme-
dia ipsius iniqua: semper itaque oportebit, ut pri-
us uideat domum, aut familiarum earum person-
as, quod peccat, donec potius uideat periculum
id accideri in quolibet domo, et ex quolibet per-
sona.

Quid dicendum, si adhibita omnia remedia per-
neglecta, et frequentibus vacatibus, reuerentibus, ac-
tibus lectionibus, orationibus, et alia huiusmodi in-
sufficiunt? Respondet in primis, non facile esse exor-
dium peccatoribus, ea omnia esse recte adhibita. Re-
primis fuit ex magna negligentia, et ideo in-
iusticia. Quia tamen aliquando contingit, ut contingat
ut, ut equum, et magis difficile, ea remedia recte
applicari, quam occasionem deservire; ideo respondet 2. re-
casus, illi occasionem esse deservendum, quod difficili-
mus hoc appareat, quia salus eterna preferenda
est omni bono temporali. Unde si tentatus obus
non appareat spes emendationis, nisi impedimento
religionis id, inordinatum est, amplectendum que-
randum illud medium salutis, quod praevalere appareat
unius reliquis obus tentationis.

Inferes 1. non esse abolendum concubinatum
qui nollit edomare pellem concubini, eo quod sibi
utilis ad oblectamentum, et illa electa non
appareat alia equae apta, indeque concubinatus
talem agere uiam ex gravi tedio, quod opposi-
ty damnatus est ab Alexander 7 in proposicio-
ne 11. Quid uero si concubinatus ad sacra-
mentum accedat, qui hanc obligationem preno-
uerit, et iure dicat, se paratum esse ad illi eius-
dem statum? Respondet ex 1. Suarez, et alii contra
Causam, posse tunc aboleri ante demum occa-
sionem, si ille iure asserimet, eam obligationem ab-
ipso fuisse ignoratam, et offensam, ex illius adimplere,
modo ut fidelis, et uerax, et incostans non
fuerit inuentus in suis fornicationibus. Ratio est,
quia tunc Confessarius prudenter iudicat ex
habere verum dolorem, et propositum efficacem,
si autem verum, atque verum fornicationem
occasionem deservire, et non impleverit abque
abolitione est demergendus, donec illam abiceat:
imo si non urgeat abolitionem dare, et occasio faci-
le, et brevis dimitti potest, minusque exit absolu-
tionem differre, quoad infirmitatem, et id dicendum de
obligato ad restitutionem propria uice

2. p. 1. uice.

Quid dicitur, si poenitenti antea nec
restituerit, nec occasionem abiecerit, ut uerum atq[ue]
uerum promiserat, accedat tunc ex extraordinario dolo
re occasione uidelicet aliquo uisitationis, aut alter
ius mori ubi? Aliqui ex Mayo, et Sainz di
cunt, tunc ee absoluitur, q[uod] tunc n[on] impleuerit antea
propter minus efficacem, p[er] prudentia iudicari ex
circumstantiis presentis, et impleuerit ee propter, q[uod]
efficacius tunc uideat. Ego tunc n[on] nimis fido huius
opinionem, experientia enim ostendit, uix huius opi
nionis r[ati]o fallere, magis ex ordine abluendi dese
re, usq[ue] dy restituerit, et occasio abiecerit, p[er]p[et]ue
r[ati]o, si facile r[ati]o poenitenti ad reseruationem redire; q[uod] fa
cile fruges dolo, et p[er]ualit difficultas, l[et] rep[er]it
notitia restituerit, aut dimittendi occasionem. Quid
ergo dicitur, si puella q[ui] ex Matre accedat ad reser
uationem, l[et] adolescens ex solacibus, aut domesticis, immu
nibus regdaly, non absoluitur. q[uod] Matrem, aut so
dalem animaduertit, ip[s]am ee sine abluone dimitti
re, nisi ad Eucharium accedat? Quid ergo facien
dy casu, quo Matrem alias celebrans, qui p[re]m
is, animaduertente ponit, usq[ue] reseruationem accedere
ad Eucharium?

Cos nullatenus ee absoluitur, si uerum, argue
uerum in eisdem circumstantiis ponit signa exteriora
doloris dederit, et postea nihil fecerit, nec exerce
rit p[re]m[ia]; q[uod] ea signa, quae de p[re]teritis, n[on] po
t[er]it mouere p[er]p[et]ue reseruationem, ut uisum, p[ro]p[ri]um de
p[re]teriti efficacius fore, quod aliud; nisi forte ual
de extraordinaria signa doloris notet, l[et] ob u
rationem circumstantiarum saltem ponit occasio dimi
ti, aut restituerit tunc fuisse; in his enim casibus
poterat reseruationem poenitenti disponere motum, et
exortationibus fortioribus, ut extraordinarium re
placit, et sic si p[er]p[et]ue iudicat reseruationem disponere
poterat absoluerit. P[er] si his positum adhuc putet,
nihil horum sufficere, nec p[er]p[et]ue uisum disponere, di
mictur e sine abluone; q[uod] nulla necessitas imple
re p[er] defectum doloris, et p[ro]p[ri]um, usq[ue] tunc e in
his casibus magna p[er]p[et]ue, ne regdaly, aut infir
mia sequatur. Si autem nulli aliis p[er]p[et]ue remedium
occurrat, et timeat infirmitas, l[et] regdaly, si ad Euc
harium n[on] accedat, magis e poenitenti, ut totis
uicibus contra istam reseruationem, et si exortumet ee
receptis, ponit sine abluone Eucharium iungere;
q[uod] si reseruationem n[on] ponit tunc uisum ferre de dispo
sitione sufficere, ne copia reseruationis, quo de p[er]p[et]ue

ille qui exortatur, se ee pfecte mury, p mure
necesse ad Cuchamur adione. Hoc autem ni
n magna cautela, ex obus paxa ueny, acb ueny
uqz des uideratur, uatordy e. Inquirer: an possit
absolui femina, l alius poenit, antequg deny
uer fferaxu, qui eg ad inhonesta mactu ffero
nus sollicitauit? Resdes, nee abfolugdy, neque
p prima uice, antequg denyret fferaxu.
ad Sacra Inquisitionis Tribunal: qm dui
lla Gregori XV impigre conuicti dmi expro
pripit, ne antequg denyret, abfoluatur. Hic
e con uentia, quz tm cany exapit, in quo uroq
ut necessitas communionis, difficultas ualde erit
prompta denytatio, ex aliy de poenit, erit
ades timoratus, ut fferaxu pabltz uisicauit,
cy adimpleretur ee obligatog denytandi, cy pri
my oportunitas occurreret. Inquirer deniqz:
an fferaxu possit deferre abfoluionz poenit
uatis disposito, titulo paze Medicog: so pri
zta uisicat fferaxu, poenit ee disposito, ad
nol uisicat, fone illi remediuy eficax ad emg
daog, si abfolutio deferatur, poterit ne nunc
abfoluionz deferre? Plegit. bannes. gchen

Totus Nauarrus, et alij, xao e; C ubi iudex
pt, e, deuer abfoluere: igit compex ac fieri
pt, ne graugdy sup^a poenitgtes onus, fferax
uax odiorz.

Hic tm xaoibus faule resderz cy
Caso de Supo, qui oppozit igit dicit ee uoy
fferaxu n uly ee uisicaz, id e Medicog, et licet
iudex abfoluere possit, ut Medicus pt abfoluoz
deferre; imo si pactice n occurrat remediuy
alio eficax ad uingdy maly mueruindz, l di
mugdy occasioz, n uly pt, id deuer. Iuxta
hgc op igit dico, huiusmodi poenitg paze abfol
ui si occurrat alio meduy corrigendi mueru
ndz, q fere tempex occurrat: paze e, uone abfolu
tione dimeti, paze paze si admonitus, cy dilao
z multz expozne ad emgdaog, ineg igitax:
n p multz uisicauit meduy alio puzumy paze
tice eficax uingdy mueruindz, abfolutio di
ferenda e, quguis poenitg renuat; q tye ad
monitus igit de pactice necessitate illius reme
dy, si in illud n igitax, generat suspitionz de
n uisicaz paze emgdaog.

Disputatio 4^a

Dubia quaedam resol vuntur.

Sectio 1^a

An confessio debeat esse verbalis?

Confessio ex 2^a Th^a in 4^a dist 17 art 4°, et
ex Com 2^a disp 21 in^ois, est h^{ab}it^{us} baptizati de
ppis p^{er} accusato^{em} eor^{um} b^{ap}tiz^{at}o^{em} vacante, fac
ta ad eor^{um} uen^{tu}m u^{er}itate^m clau^{is} ob^{te}n^{er}at^{ur}. Di
citur accusatio h^{ab}it^{us} baptizati de ppis p^{er}ci, ut ex
clilog^{is} p^{er}ta ante Bap^tiz^{at}o^{em} omⁿia, et p^{er} p^{er}ci ex
quale, q^{uod} on est p^{er}ci, et est est: dicitur accusatio, id
est op^{er}atio manifestatio p^{er} p^{er}ci aliquod r^{ati}oⁿe
restacta. Inquire^{re}: an r^{ati}oⁿe debeat est uerba
lis? Dico 1° q^{uod} iⁿ c^{on}tr^ou^{er}sia^m r^{ati}oⁿe, ad ualor^{em}
vacanti n^{on} requir^{it} uerbal^{is} est: r^{ati}o q^{uod} in m^ultis
et r^{ati}oⁿe in m^ultis u^{er}bal^{is} est uerbal^{is} h^{ab}it^{us} r^{ati}oⁿe
is, et n^{on}l^omin^{us} f^uit sac^{ra} ualor^{is}: r^{ati}o q^{uod} ex u^{er}
instit^utionis r^{ati}oⁿe est n^{on}u^{er}bal^{is}, ut p^{er}u^{er}at^{ur} ap^{er}ta^m
vacanti ut iⁿ d^{ic}ti iⁿg^{re}ss^u est, q^{uod} al^{ia} q^{uod} uerbal^{is}

f^uit p^{er} r^{ati}oⁿe ex m^ultis u^{er}bal^{is} est p^{er}ci
p^{er} loqui n^{on} p^{er}ci, si quous alio m^odo iⁿg^{re}ss^u
vacanti r^{ati}oⁿe, ab^ol^uta.

Dico 2°, n^ull^{us} est
p^{er}ci p^{er}ci p^{er}ci, aut est est de r^{ati}oⁿe
ne uerbal^{is}: n^{on} p^{er}ci, et n^{on} in b^{ap}tiz^{at}o^{em} r^{ati}oⁿe,
n^{on} ex n^{on} u^{er}bal^{is} m^ultis p^{er}ci, et p^{er} al^{ia} r^{ati}oⁿe
ex^uer^uat^{ur} p^{er}ci d^{ic}ti iⁿg^{re}ss^u r^{ati}oⁿe: n^{on}
est est, q^{uod} aut est ex^uer^uat^{ur} 2^a sect 3^a n^{on}
est n^ull^{us} m^ultis. N^{on} ob^{te}at, q^{uod} in iⁿcl^us^uo
x^uer^uat^{ur}, et d^{ic}ti est est, d^{ic}ti, m^ultis h^{ab}it^{us}
sac^{ra} est o^{mn}is r^{ati}oⁿe: n^{on} p^{er} h^{ab}it^{us} uerba^{lis} uol
uit r^{ati}oⁿe r^{ati}oⁿe r^{ati}oⁿe, q^{uod} q^{uod}
p^{er} est est ap^{er}ta^m o^{mn}is r^{ati}oⁿe, et q^{uod}
o^{mn}is f^uit r^{ati}oⁿe, et m^ultis m^ultis: n^{on}
p^{er}u^{er}at^{ur} m^ultis ap^{er}ta^m o^{mn}is r^{ati}oⁿe,
q^{uod} f^uit m^ultis m^ultis m^ultis o^{mn}is r^{ati}oⁿe
et n^{on} o^{mn}is r^{ati}oⁿe. Unde est o^{mn}is
d^{ic}ti u^{er}bal^{is} o^{mn}is r^{ati}oⁿe d^{ic}ti, r^{ati}oⁿe est p^{er}ci
m^ultis h^{ab}it^{us} sac^{ra} o^{mn}is r^{ati}oⁿe. N^{on} ob^{te}at, q^{uod} ab^ol^uta de
u^{er}at est o^{mn}is p^{er}ci: n^{on} in ab^ol^uta d^{ic}ti
ra^{ti}oⁿe est, r^{ati}o q^{uod} r^{ati}oⁿe p^{er}ci p^{er}ci ab^ol^uta
d^{ic}ti u^{er}bal^{is}; iⁿg^{re}ss^u m^ultis r^{ati}oⁿe, iⁿg^{re}ss^u

igitur tunc illis: ty & *G* de ratione parati ma-
 lu ne hunc significandi ty expring, et det
 rationem, quod de ratione parati finaliter obus
 e noty; accusatio eny fieri pot, Guy paratus
 exprimat, re accusare, absolutio tm n datur.
 Guy exprimat Minister, re absolute. Sed di-
 ces: maxa pxa huius Sacx, nunc et maxa pxa
 aliorum deuit ee in specie dextrata; sed nonny
 uerbale, et igna n uerbalia n uenit in specie:
 2° Resides, q^o la n uenit pte, uenit tm mo-
 xaliter, et quity accit ad fing initionis hu-
 ius Sacx.

Huius tm in doctrinibus dicendy, Eclesia
 ueneranday hunc ut leges, nesci licere tunc caa
 in rferone uer alio igno pte uer huius
 q^o uocali rfero e quadi quidq uer, et modus
 uniuersum acceptus celebrandi hoc Sacx. Unde
 huc mody tunc caa pte uer ee ex gene-
 re suo lethale, ut ait p^o uer, quibus alij
 dicgt ee idy uerale, nri fuerit ex rptu:
 u auty en caa rationabili uer uerum omnia
 ra, nulli erit pte, pte rfero fieri rrip-
 to, l mixibus, n idy q^o data p^o a p^o a legud-
 red q^o dicit magna difficultas, qualis erit in
 exauia cogito, lq specialis uerpydia n

tunc magis pudore uingda, aut aliud rle-
 fiae; q^o uer huc obligat oty ducat ex uerote
 tunc, n uerita mro ducat uer tgo uerote, pte
 ty in hoc Sacx, a quo uoluit Eclesia, quity
 fieri pte, horum, et molestis remouere.

Dicit
 ta uerq legatimo sacerdote facta; q^o solus sa-
 cerdos pte ee rferens, et deuit ee legatimus,
 id e huius ueridictionis dextratay ab Eclesia.
 Unde n erit ualida rfero pte sacerdote
 facta extra moneis huius, alij si rfero, de
 pte mortali nonny exponit. Dicit demy ad
 erit uerq uerale clauy rringdy, p quz uer-
 ba significat finis rferoni, quz n deuit ee ty
 pte narratio, sed offerri deuit ex fine, i.e. in
 tydi sacerdote ut iudici, qui uerale clauy
 abfoluat a pte. Quid 2° dicndy re rfero fiat
 n idy ex fine abfoluendi, sed 2° ex alio fine.
 2° capudly rly, luerdy, Elenonny, aut 2° ex fi-
 ne rripi, 2° hypocrisis, aut uerq pte? Respo:
 n magis alius finis, pte lethale, fore uia
 ludy Sacx defectu doloris: n 2° magis illas
 finis boni, l tgy luer mali, ualidy erit Sacx,
 q^o illa magis aduista n obstat magis ad sac-
 Sacx requirere.

ix, & hyrcanus, et Oporositas: dicitur obligari in mor-
tu in articulo, id e in probabili mortis periculo, ut in
gravi morbo, periculosa nauigatione, pugna, et dy-
scussis a capite dominatus, et ait multi uolunt, dy-
scussus prius a parente, et in ei parente, si pa-
ter exarum periculosos exponat. Celeratim
obligat oes baptizatos & pueros, dy ad uny rationis pre-
sent, ut hec sententia uis, n't illos, qui in hoc uis
sunt periculis. Hec obligatio e ad fugam vel
in anno, qui ipse e Lab una sensione ad aliq
ut quicq docet, et ab initio Januarij ad finem Decem-
bris, et a Paschate ad Pascha, ut hinc dicitur propter co-
munionem.

smare, et nondu expone reddet; resdeq; utiq; ad
stare anuz in obligari, nisi paccido ratione Eucharistia,
ad quz suscipiū teneat: qd si in Eucharistia
omitteret ista soly pcepty smuonū anuz peccat.

dez, p' ofensionem uoluntarie sacrilegi n' satisfieri pcepto
 Ecclesie, ut stat. ex p'ne 14 inter damnata ad Alex. 7.
 que sic aiebat, qui facit ofensionem uoluntarie nullus t'at'is
facit pcepto Ecclesie. Ras e' q' ofensio nulla n' e' uene-
 ficio. It' infest' nec satisfieri p' of'as iudytarie qualesq;
 yde detecto errore tenet p'missi intra annu' of'ere. Per
 of'as ualidy, et of'as satisfieri het op'o p'bat'is stric' iura
 q', et Malealey. It' of'at' sac'is of'ensio' e' n'ary' necessite
 pcepti, ut p'ngdy i' re; n'ary' aut' necessite medij, ut p'ngdy
 i' re, i' uoto. C'et' dixerit: dat' pcepty of'endi i' re; n' aut'
 id fieri n' possit, dat' necessitat' h'edi p'p'ity of'endi in eo, qui
 het sciz lethalis, ut obtineat salutis: i' sup' dixerunt p'p'ity h'ae

salte plicite continexi in contritione perfecta.

Quoniam, si non est in necessitate medium, sed in voto, et in necessitate ad obsequium salutis post lethale periculum, ita ut si ponatur in re, et saltem de voluntate illius ponendi, sed hoc si est in materia repositio post factum, et obsequium, ad quod obligat quodvis preceptum: quod obsequium cuiusvis precepti est in materia ad salutem necessitate medium, sed in re, et in voto, ac prout hanc necessitatem medium non disjungit a necessitate precepti. Dico ergo magis: si saltem si voluntatem illius ponendi, supplet effectum, quia illa heret, si ponatur, adeo magis, quia talis effectus non suppleat, non magis, et minus. Cuius, quia si materia necessitate precepti unice potest ut voluntas ad preceptum, quocumque ea voluntas non suppleat effectum rei, ad quod est obligatio. sic voluntas repositio, et sacrum audire non supplet effectum repositio rei, ponendo quicquid rei ad re, et ponendo audire sacrum, quia si uelle audire sacrum, esset illud audire: voluntas vero subtrahit loco rei materiam necessitate medium, sed in re, sed in voto, non solum est voluntas efficax ponendi re, sed superponit effectum rei illi, quod re ponetur, si daretur: sic ita ut ponit effectum remissionis peccati, quod ponetur sacrum. si daretur, sed non efficit sola actus, quod ideo non supplet necessitatem huius sacramenti.

Requiritur, ut

ferio munda; idē, ut n̄ i palata, sed unguibz maset;
ut hec in uisceribz, quz obligatio ē lethali, q̄o res spec-
tat ad stregitū s̄corū; subijgit autz, ut s̄ discerta, ne dete-
gat aliena petra, nec etz ppria, p̄xientz turpia, nisi quz
suffit ad detegendū eorū malitiā. Sic ut s̄ libens, seu libe-
ra, et hęc dicitio ē extrinsecus requisita. Si quis v̄o metu,
et uergetia extrinsecus cogat̄ ad stregendū, modo n̄ excludat

libera uoluntas, eterna uoce. spitzdi, et hec n̄ heret sine
ulla reuerentia, et timore, ualidy euadit sacraty. Nō cogit
puella, l. pueris ut spiteat, q̄ parentes sperant illi iungit,
l. cognoscat ut Nocturnis spicet, nec uellet spiteri, nisi
ad id cogeret, mo oīa peti ut sufficit attritione. spiteat, ua
lidy celebrat sacraty. Debet itq̄ spicio eē uerecunda, id ē
q̄ pudore de petis, ita salte, ut poenit n̄ gloriēt illi,

Undecima ofensoris scilicet potulat, ut & decreta,
quo n̄ ponit obligatō, et n̄ s̄ publica, sed inuit, s̄ly dāri obli-
gatō ad ofensoris secretū. Unde coissima sc̄a oīa Conye-
Lugo, et alios docet, ne quidq̄ s̄ artōis mortis dāri obliga-
oz offendi p̄ interpretē; q̄ s̄ aut Caxio Palao, dāri calz obli-
gatō in eo artōis, si p̄mittit n̄ ēceptur de strione, et h̄y-
tenoni ad offendy saltz venialia, l̄ aliud, cuius pudor n̄
h̄at apud interpretē, solidy n̄ ē; q̄ p̄mittit p̄ nutu potest
explare n̄ s̄ly veniale, sed et̄q̄ mortale aliquod: q̄ nullo
ediget interprete, ut securus ē de sua salute.

Duodecima

Duodecima
Ditio ē, ut s lacrimabilis, id ē, interius dolens, et do
loris exterius manifestus. 13^a ut s accelerata, id ē, ut leti
tiae minus gurgitibus fiat ex vitio, l etig ex pcepto, q
urget pceptū dīnū, l elevariū. 14^a ut s fortis, id ē, ut
nullū lethale omittat p timore, l pudore. 15^a ut s accurs
id ē, ne s simplex maxia petiū, neq conyū excurā; qd
si pcutit se excuraret de curatūria naris spūda, spū
eret nulla. 16^a ut s parera parata, id ē, ut fiat ut ppara
one animi ad obediū c naria adrectū spūū, et ad pcutū acceptū.

Sectio 2^a

De fidelitate confessionis plura decidentur.

Fidelitas confessionis illa requiritur, quae ad eorum integritatem fidei necessaria est, et sine qua sacramentum iudiciale celebraretur. Unde statuitur, invalidum esse confessionem, in qua misceatur mendacium fidele. Et magis natio confitetur, ut si taceat ex malitia, et pudore peccati graue, non de expulsum, et officium graue non omittit: in huiusmodi confessione bona fides, quae exigitur, expeditur, ut plura petita dicantur, quae omittuntur, ne officium sit contra Deum. Statuitur 2°, sacraliter fore confessionem, si fingeres veniale non omittam, cunctis unica confessionis materia. Statuitur 3°, mendacium in materia non necessaria, neque unica, ut si neges veniale omittit, aut mortale in re expulsum, non impedire valorem sacramenti, quod si esset culpa levis, non decideret confessionem in materia per se da sub gravi.

Quid vero si confiteatur, interrogaret de tali materia? Respondeo, te potius dicere, nil aliud superesse, quam confiteatur non habet iuramentum, ut illi respondeat. Et magis non natio, neque obstat valorem sacramenti, si pariter negat etiam non contingit ad illud iudicium, ut si dicat, fuit non esse omittit saltem, sed in alio loco de mali se habet ad magis petiti; dicitur vero dicendum esset, si uxoris gratia loci, et prout induceret novam speciem petiti, ut si fuit esset etiam per se et Ecclesia, et actus tunc ut prout Deo necesse est.

Statuitur 6°, nec obstat valorem sacramenti, si in lethalius se minus admisceres venialia non omittam, et si officium sit de solis venialibus admisceris falsa ut veris, quod licet sacrilegium sit, non tamen in materia

gravi, et aliunde remanet vera, et sufficit sacramentum. Sed dicitur: quod qui ad lethalia se omnia adderet falso alia petita gravia non sacrilegium officeret; quod si remanet materia vera sufficiens, et aliunde grauitur non imutat iudicium sacramenti, si addeat et plura se omnia quoddecim falsis superaddat. Iura a silentio occidit, sed ab eorum melius non potest disparari; quod enim ad leuia vere omnia subiungit alia leuia falso sibi imputata solum mortale in re leuia; qui autem falso se sibi imputat peccati graue, super mortale in re graui, grauitur ad sacramentum expectat.

Sed dubitat 1°, an sit ista fidelitas confessionis explane peccati recte, non de expulsum, ita ut confiteatur cunctis et in quibus, et claudat solum. Cui dubio ancedit aliud inquirendum, an qui confitetur peccata in re expulsum, teneat dicere, in fine Cedere claudat solum? Ut sit in dubio clare resolvitur. Axioma 1°, qui confitetur peccata in re expulsum, non tenet id explane, modo prout non negat, in re expulsum. Est coram se ut dicitur Sanchez, et dicitur ista prout cor expulsum tenet ut Franciscus. Ratio est, quod antequam peccata confessionis non misceatur, neque imutat magis peccata: quod manet materia confessionis, et ut cunctis petenda. Sed dicitur: plura dicitur peccata remittit a non remittit, quod veniale a mortali; sed dat obligatio explandi, peccata esse veniale, et mortale: quod etiam explicat de in re, et non esse per aliam confessionem remittit. Dico magis: plura dicitur ratione malitiae preueniens mortaliter, ideo: ratione malitiae misceatur, non magis, et via mixta, quod quod materia confessionis non est peccata, ut mortaliter preueniens, sed ut omittit, unde non deest expulsum, quod si, tamen non remittit; sed quod si, tamen non omittit.

Axioma 2°, qui confiteatur mortale non de expulsum, non tenet hoc axioma.

tytū ultro mafare, & fferariū decipiat, et iudicet illud
eē petū autē pccatū. Hinc f fione generali, nō opus
ē, difquire inter lethalia nō expōita, et Eccleſiā clau
ſus jg ſōtū. Ita Bonacina, Diana, Lugo, Dicast, et alij
plures, nec diſtingt Suarez, et Vaneher, qui ſ ſili docet,
qz, qui ſtetet petū, de quo dubitat, an ſ expōitū, nō tenet
ai, hoc dubij explare. Rāo ē; qd petū pener malū mī
ſg idg oīo ē, ſiue jg ſ expōitū, ſiue ſecur. qd pccatū totū
petū malū fferet, licet qz uſitū retineat, cui qd obligan
dū ē, ut qz uſitū ultro mafet? Quia nōmīn hōc plu
rimū ſpēt, ut fferariū recte iudicet de ſtatu pccantis,
et de ſueſtine iuxtaſtata, aut ocaſione pccā, ut petū ſpō
nat, ut ſtū ſ uſitū, tādēqz ut fferariū nō iuxtaſtata
dīat potēte abſolūdi a rēſeruatū.

Hic ſo rāones, qd oportet
ſeq tūet Aluī aq alij, et audaciter Surmanar audet
dicere, oportet ēe pccatū, et moribū pccatū. ſed ad
hūc facile rēſet Lugo, videtur ſup. 16. ſect. 2. ad 1. qd
ad 1. qd dīc, fferariū deueni iudicare de ſtatu pccantis,
x. petū expōitū, pccatū illi nō ſtat; nō id uelle ſcēt pccan
tem pccatū ſi doctur ſi; ſi autē ſdoctur, admoneat, ut
expleret, an petū ea antea ſunt expōita, nec ne; nō ſi hō
nō explēt agdy erit de illis, ut nōdū expōitis. Caueat tū
fferariū, ne nōmīs ſtūdine hōc requirat, ſi pccatū ad
monetur id explare renuat, ſatis illi ē, ſi de petū iudi
cet, ut nōdū expōitū, ut ſuo munere fungat. Quod ſue
tudinē iuxtaſtata, nō tenet pccatū qz mafare, niſi iuxtaſtata
tur. imo adhuc iuxtaſtatur de praua ſueſtine pccatū ffer
ariū apenire, qd dīcat, ea petū nōdū ēe clauſū ſōtū; ſpēcī
pccatū ſpēcī pccatū praua ſueſtine; dy autē ſ ocaſione pccā
uſitū, ſi ſ uſitū, tenet qz ultro apenire, ut ſ alij de petū

161
imo et addere actualē ſuſtentionē, defectūſ doloris, ſi
tū ſimplex uolūntas illius ocaſionis; qd ſi ſ uolūntas
nō tenet qz ſpēcī dicere, ſed ut ſummy iuxtaſtatur
ſunt de ſueſtine dictū ē. Ad 2. de pccatū iuxtaſtata
ſ hūc nō ē adeo certū, ut etqz illa pccatūſ, aut ſpēcī
qz ſpēcī pccatūſ, nō hāt ſpēcīſ ſpēcīſ. De
de hūc abſurdo occurrer pccatūſ, ſi dīcat ſpēcīſ, ut
illi iuxtaſtatur talē, ac talē pccatūſ in ſui ſolatiū, et malū
ſpēcīſ. Ad 3. ſpēcīſ, ſpēcīſ. ſec. 14. cap. 5. requirere, ut
ſpēcīſ ſ uſitūſ: nō tūm qd talis nō ſ, dy pccatūſ ſpēcīſ
tū, ſe illa petū ſpēcīſ, ſi nō expleret, ea nōdū ſpēcīſ
expōita. Ad 4. bene occurrer Ad nō ſpēcīſ, exēpōdo ea
ſpēcīſ, qd id nō uſitūſ, ſpēcīſ, ut ſi inter nōdū expōitū ſpēcīſ
petūſ rēſeruatū, a quo pccatūſ ſpēcīſ abſolūdi nō pccatūſ
qd ſi pccatūſ hāt uſitūſ certūſ, et ex ſpēcīſ colligeret,
ea petū nōdū expōita ſpēcīſ, ante uſitūſ ſpēcīſ, ut tū ſpēcīſ
uſitūſ port uſitūſ, cui tū abſurdo bene occurrer, ſi ea uſitūſ
ſpēcīſ mafet, dicēdo, ſe ſpēcīſ tot petūſ port uſitūſ ſpēcīſ
modo ſ pccatūſ ſpēcīſ ſ pccatūſ abſolūdi a petūſ hōtūſ
illū uſitūſ.

Hic ſpēcīſ ſpēcīſ ſpēcīſ ſpēcīſ, nōdū ſpēcīſ
bilior ē, ſed longe uſitūſ appellat a ſpēcīſ ſpēcīſ. p. 2.
nō 82, uſitūſ ſpēcīſ ad ſpēcīſ ſpēcīſ, alia ſpēcīſ ſpēcīſ
dy, qz nōmīs pccatūſ uſitūſ petūſ rēſeruatū. ſed alij. inde
ſpēcīſ abſurdo ſpēcīſ, poſſet enī ſpēcīſ ſpēcīſ ſpēcīſ
ty nōdū, quā antīquū ſpēcīſ, decipere ſpēcīſ, ſpēcīſ
nōdū ēe idg petūſ ſpēcīſ in quōtidianū ſpēcīſ ſpēcīſ. ſed
hūc abſurdo facile occurrer, dicēdo, hūc ſpēcīſ nōdū nō hūc

se igitur, sed vel, aut raro, sed itaque, quia, quod vel fieri potest
dilecti licet, igitur fieri licet, atque si non sic fieri potest, non
quasi antiquus vel, aut raro licet: quod igitur licet. Dignus magis
si potest fieri igitur ut eadem antiquus coherens, tunc actus, sicut
vel, aut raro fit, ita magis: si securus, non magis, et via maiori,
non igitur: quod ipsa repetitio, et frequentia ducunt actus potest in
pedire, ne honeste repetat, ut vel honeste fiat.

Sic, si cor, sed,
licet alio, tamen si raro abstinere a officio vocali, illic facit
de proutur, l. p. scriptura, quod ideo hoc licet frequentia; quod magis
raro loquendo, imple, et, quod frequentia stringat in penitus,
qui omittitur non est, dani antiquus. Illa, p. quod licet illud ali
quod fieri. Sicut si plures uti strax, sed, licet, si officio
generalis, sicut officio peti nova, et antiqua, quod dixerunt
peti, quod ab ultima officio patet, ut, ab illis, quod antiqua
fuerit, quod praeterea hoc licet igitur, l. quod licet repetere
igitur si officio generalis. Dicimus quod, ut, qui, eadem peti igitur re
laberet, non voce itaque, ita itaque peti nova ut antiquis, sicut
dixit, et si magis ueraciter patet, sed deinde ueraciter
dixit, remedium efficax impedire relaxat, nec in
repetitio officio ducit penitus antiquus, propter quod licet
vel, aut raro id facere.

Obiicit adhuc: si alio licet peti
nova, quasi antiqua. officio, parit etiam penitus potest offere
ea peti fuisse si exposto, adhuc tamen uelle illa repetere, ut
denique absoluit, modo nullus magis antiquus omittat, et si officio
sicut absoluit. Latet sequela, quod si uenialiter peccaret magis
tueri, magis illud non est graviter iustitiam laetari. Sequitur
hinc uelut Regula notitia, manuscriptoris, nec ex ois nat Car.
de Aug. sicut enim nil graue contra laetantem agerit, qui officio

totum magis peti, adderet mentiendo, peti et nocte perpetrat,
ita uelut, si dicat, se ante hac eadem peti offere, et, mox
ut limitationes super dictis, ut eadem utrobique fiat.

Quia hanc
sequitur. Tamburinus, addit ab omni et igitur, nec tamen
solus fuit natus, suffraganeus disparit affert. At si dispari
te, igitur et, quod dicitur quod fuit peti notum, ita ut sparius existeret,
peti et antiquus ut se acuat penitentem de peto, quod omittit, offa:
nunc ab eodem peto illic absoluit, quod si sparius existeret, peti et
antiquus, absolute sicut absolute a peto exposto, non uero a peto a se
existimato: peti aut exposto a penitente non antiquus, sed
notum. Contra uero dicitur penitentem potest aut, illud peti et antiquus,
non fuit peti notum, quod fecit, sed antiquus, quod non fecit, ac punde
qualida foret absoluit, ut caderet super peti exposto, et non omittit.
Addit praeterea Tamburinus, quod si penitentem non teneat sponte
declinare, peti et notum, non potest tamen penitentem potest offere et
antiquus, sicut et non teneat, praeter multitudinem sponte aperire, non
potest tamen sponte illic nare, ut teneat praeterea illis officio.

Dispa
retur hinc nulla est, et arbitraria uidet. P. quod si quis fiteatur
furtum magis Burgis, addendo se omittit. Matriti, satis offe
ret furtum a se omittit: cum quod non satis fuit peti notum, licet
magis dicat, et antiquus? Certe sicut furtum et omittit. Sicut
quod, i. Matriti nil ad magis refert, ita nec fuisse antiquus,
l. et notum, fuisse exposto, l. n. exposto ad illud refert: cum quod
ibi fuit peti omittit, et non in nro est? Sane furtum contra
penitentem fuit peti a se omittit, quod attinet ad laetantem,
ad quod non spectat uindicta phae peti, sed solum moralis, mo
ralis autem loquendo, id est furtum et omittit. Matriti, l. Burgis

se noly, l'ee antiquy, ee expoy, l'm ee expoy, dymodo alij
cristy moraliter n' pmutat

Postea: q^a l't ad iudiciu sparij du
cat vire, an illa pcta sunt expoyta nec ne, quatenus alit
iudicaret de poy noly expoyta, qug de ig expoyta, q' ingenu
fateor, n' tm poytens addat, se uelle, ut spariu iudicet
de poyt poynde ac si expoyta n' fuissent, q' de spoyne poy
tenet e pany recusat, ig illud mendaciū n' phibet, ne recty
fiat iudiciū, et hinc patet ad id, q' superaddit Tamburinus.
Patet enim, neq' poyte, neq' poytatur poyt foyre poyt
tz, illa pcta ig fuire expoyta, cy hoc i' m'gacy, q' nuyq
liet; nō tm ee poytū Sacratō inuasiōny, si adhuc lūm
taonez ig inuasiōny. Neq' de inuasiōne e silis rāo; igon
hyc soleat ee ocario poy interna, ius het spariu inuasiō
gandi, poydeq' obligat poytens ad illy fidelit' spoydg.

Vico,

Card. de Lugo diuersione loqui de poytente, qui tacet
cristy poy recentis etiz cy desiderio, ut iudicet spariu, ee
poyt antiquy, ac de poytente, poyt illud spoyte; sed etiam
vico, illy n' improbare nūq' qz, quz saltem poytū videt,
lt foyt oppoyta i' poytū. Notydy poydcty qz, si vel
poytū admittat, qualz ee exortimo, poyt ad poytū redu
ci, salz q' poytens ultra poytū noua spoyt alia reuera
antiquy, q' hyc salz offert spoyt matz Sacraty i' poytū an
tiquy, et aliqde poytū poytū opoyat, n' spoyt poytū noua
ut noua, et l't aveydo, ee antiquy, mentiat, et poyt, poyt
l'tor tm iudicet, n' obligat sub mortali ad illud mendaciū
uoydy, utpoyt Sacratō poytū inuasiōny: n' aliter ac qui
dicit, se poytūe Matriti, cy poytūe Burgi.

Dubitabit,

an qui dicit spariu se facere spoyt poytū totius uoyt
poyt aliquo mortali, ig nite expoyta, tacere? Noyt non
nulli cy Victoria, et Lederma; veyor tm qz apoyt cy
Card. de Lugo sup. l't. Sect. 2.^a Rāo e: q' poytens n'
decipit spoyt i' re poytū nany ad Sacraty, et licet poyt
et mentido, offert tm Sacratō matz sufficienty, nec tacet
nisi matz uoytūy, cy illa pcta, quz tacet, supoyt ig n'
te spoyt, et remissa. Unde damnydy n' e poyt lethaly,
qui subito taceret i' spoyt poytū, n' simplicit' nany, mag
nō qoytū poytū lethaly, a qz ig antea nite absolutus e
et.

Sectio 3^a

Aligua circa integritatem confessionis explo
rantur

Confessionis integritas alia e malis, quz fit dy
poytens, offert oia mortalia, i' ac misso, et noly expoyt
alia foytū, quz fit dy poytens, offert oia mortalia noly expoyt
ta poytū i' in uoytū. Inuoyt itaq' l't, an spoyt debeat ee
poytū matit, l' salz foytū. Aveydo l't, dani poytū poytū
di senio, et offoytū, ut spoyt i' integra malitū. Itat hoc poyt
upoyt ex Frid. rex. 14. cap. 5.º asente: stat enim nū al
ud in Ecclesia a poytūdy exigi, quz ut poytū quique
diligentius se exortit, et uoytūdy suz senit oia, et latebras
expoytūdy, ea poytū spoytū, qz se dny cy mortaltz offoyt
uoytū memineat. sed hyc exortio diligentia, quz deily poyt
apoyt, co tendit, ut spoyt fiat de oib' poytū lethalybz i' ac misso
quz e spoyt integra malitū: qz. Hinc inferet l't hoc poytū

ty obligare penitentem ad diligens examinis suum, et negli-
gere, de prudentia timet, ne alio lethale peti memoria co-
adat, et in offensione mittat, et peti mortale, quod est negligentia
culpabilis in re gravi.

Inferes 2°, non obligari ad examinis suum
tunc ei, qui sine tali examine habet ora lethalia in pectore.
Inferes 3°, nec obligari ei, qui non posset ad prudentem
examinis pervenire, nisi per aliquem valde molestum, et maiorem
ea, quae homo prudenter in negotio gravi adhibere solent,
quod tunc canon examinis est illi moraliter impositus, sed satisfaci-
re paratur et respondere per verum spacio peragere. Inferes 4°,
non esse demittendum sine ablutione vestitus, aut rudis hoc ex solo
defectu examinis, modo examinis defectus non arguit, sed de
fectus doloris, et opus est pertractare utrum offensiones repetere. Ratio
est, quod prudenter, et vero similiter operatur, melius fuerit quidam
numerus, et species petitorum, si peragere spacio respondeat, quod si
demittat, ut se examinet. Ita Nauarrus, Granado, Varquez,
Sugo et ceteri.

Inferes 5°, nec damnum esse peti lethali cor-
ruptioni, et mulierculari, quae adhibita leui tunc diligentia,
ad offensionem accedit, ut exantigat a spacio, talis dicitur. Per
eundem Padam: Ratio est, quod bona fide facit, credentes
se melius esse a spacio exantigandos. Nec sperare tunc
tenebitur exantigandum, et nimis molestum examinis procurare,
sed sufficit, ea interrogandi diligentia, quae prudenter suppleat
examinis a iustico pertractandum.

Inquirer: an in offensione decla-
randa sint non solum anathematizantes multos species, sed et illi nota-
biliter aggrauantes? Respondeo 1°, certum est, operandum esse utrumque
tunc, quod transierit peti de veniali in mortale, quod licet

quod licet non mutet speciem, sed et linea frangi, mutat
ut speciem mortis. Ideo qui frangit, et non satisfaciendo,
se aliquid frangit esse. Respondeo 2°, non dari obligatio gravem ap-
pauit anathematizantes in aggrauante exantigando intra species, quod hu-
iusmodi anathematizantes, et leuius est, ac penitus ex premissis non est talis
culpa gravis. Hinc qui frangitur est multum gravis, quod gravi-
ter non excedat infirmis quantitas gravis, sufficit, si dicat, se
frangit multum gravis: ponamus igitur infirmis quatuor gravis
esse quatuor argenteos, et si frangitur et quingua, non te-
neris dicere, se frangit et quingua, sed satisfaciendo si di-
cat, se frangit et multum gravis. Respondeo 3°, probabiliter
debet igitur ostendatur esse anathematizantes notabiliter
intra species aggrauantes. Ita examinatorum scripti in Co.
D. Thoma Sanchez, et alii. Probatur per tres res. 1^a,
cap. 5. aiente, ostendatur esse species petitorum tribus de cau-
sis, quae quae probant ostendatur anathematizantes notabiliter aggra-
uantes intra species. 1^a ratio, sive causa est, quod sacrosancti ut
iudex nequit ferre iudicium de causa incognita. 2^a quod
aliter peti non integre manifest perex gravitate. 3^a quod aliter
in pectore inuigilando per peti non posset equitatem servare, quod
rationes urgent petentem per anathematizantes notabiliter aggrauan-
tes, nisi canon in hoc in offensione motus, nec sacerdos prudens
iudicium formabit de tuo punto igitur ut dixerim de iudi-
candis, qui mille aureorum frangitur, et, quod qui mille
tenet, nec satis explicat frangit mille aureorum, sed pot-
est valde offere, dicendo, se fuisse frangit multum gravis, in-
tra quod est infirma latitudo quantitatis, nec denique digna
penitentia tunc posset intelligi; dicens enim penitentem in pon-
et sperare frangi quatuor argenteos, ac frangi quatu-
or millia. 2^a rationes sunt quae urgent per ostendatur anathema-
tizantes notabiliter aggrauantes, ac per anathematizantes multum gravis.

Probat 2° qui decies furatus ē decem aureos tenuit
tūc dicere in spone, se furatū ē decies magis graui: q^o
qui sēl furatus ē centy, tenet exprimere ēē centy.
Nōquāq^{ue} 1° q^o actio furatiua trahit ad centy hēt tōtū malū,
quāto decem alia furta repetita. 2° siquis furatus ē
se decies magis graui, dixerit, se furatū ē multoties ma-
gis graui, nō satis expleat numerū: q^o neq^{ue} qui furatus
ē centy satis spitet quātoq^{ue}, dicendo, se furatū ē mul-
ty, sive magis graui. 3° q^o auctoria aggrauat ideo nō ē
sēl spītenda, q^o neq^{ue} auctū numerū, neq^{ue} mutat specū; hūc
autē uas debili valde ē. Quidquid enī ē de uideratione
phā, ē scholasticū. Tūcōq^{ue}, in uideratione tūc mōali ualde
notabiliter, pūdeor in specū morali dōffert furtū, pōner
quatuor a furto pōner quatuor mīllia, mutat pūde spe-
cū morali, seu in exōtīmatione pūdeor, et d^o mentem
fūid. 4° q^o ideo auctantū mutgt: specū spītendū sunt,
q^o ualde notabiliter uariet dēptū malitū, et si altera
malitia nō expleat, sed etū auctantū notabiliter aggr-
auantes hūc hēt moralit, et in exōtīmatione pūdentū.

5° Dicendū nihilominus itā opponitū in pāxi nūq^{ue}
ēē, utpote traditū a grauioribus. Itēq^{ue} ay d^o Thōa, quā
allēgat, et requit. Cānd. de Lūgo. 1° fydāmtū hūiū
1° q^o fūid. dēx. 1° cap. 5. explē, quāto auctantū
spītēdū ē, aut ēē cas, quā mutgt specū: q^o excludit al-
ios specū nō mutgt: nō aliter ac si expendit, quāto p-
ta ēēnt spītēda, dixerit, ēē illa, quā exungant in actū
extērnū, cōueret, exclusiue ab obligatiōe spītēdi pā-
mēre intērna. Hūc autē fydāmtū rēdeo 1° fūid. nō
lūuē dēfīnīre strōuēdū ē, tūc intēr Chatholicos ut-

tingue pōbilitē exēcutat; solūq^{ue} uolūne tradere
exponere obligatiōē obū centy. Tūc exēmplū pēti
extērni nullū ē; q^o nullū dubiū erat intēr Chatholicos ē
obligatiō spītēdi pēta intērna: yde si Iuliy dīxīret pēta
extērna ēē spītēda, nullū dē intērnis mīstrōng faciens,
l^o dīmīnuto pōcederet, l^o pēta intērna excludere uolūit.
Rēdeo 2°, Iuliy fauere satis nūq^{ue} 1°, assignādo rāonē
obligandi ad spītēdū cōstātū mutgtē specū; quīdē
enī rāonē, ut ay sup^o pōbāuimur urgent cō obligatiōē
spītēdi cōstātū, notabiliter aggrauatē magis, licet
enī hūc pēti relīquāt intēra eandē specū scholasticū, sūe
phē, aut anāstīe rēptū, nō ē moralit acceptū.

Secūdy 1°

Dāmtū 1° opōtē ē; q^o si auctantū notabiliter intēra eā
q^o specū aggrauatē ēēt ex obligatiōe spītēdū, etū ēēt
spītēdū auctantū notabiliter malū mīnuentē: yde opōt
erit dicere, homicidū 1°: ē furtū ēē omīssū ex graui mē-
tu, l^o ex dēhementi solūtatōne, aut pūcatōne; hūc autē est
stīa auctantū spītēdi, nō uellimur dicere, ay, qui cōdit
alterū pōchūg 1° adulterio ay uxorē suā, dēuere exponere
cōstātū hūc, nec spītēdi bene, si solū dicat, se hūc ac-
cidisse. Urget: ēē nāā 1° sequit^{ur}, dēclāndū ēē etīam
auctantū, se tenentē ex parte actus, ēē dūctōnē, intē-
rōnē, et alīā; nō sūnt furtū centy aureorū quīuālet
furtis decem aureorū, decies repetitū, ita intēnsio, aut dū-
rāt ut octo 1°: quīuālet octo actiōnib^{us} furtiuis ut ay
q^o notabiliter auctē malū, quā pūde ēēt spītēda, q^o tūc auctā
auctantū; imo et stīa nonnullis pātronis 1° nūq^{ue} ay 1° pātra.

Rēdeo, auctantū notabiliter imminuit intēra specū

fiens? At in hoc n̄ inueniunt; alij enī arguunt dimig horz, alij
minuē, alij plus. Duo uident eē certa: h̄y, minus sp̄atij re
quiri p̄ illis petis, quz ex natura sua intra q̄d op̄lent, quāz
in illis, quz ad actiones externas trahūt. H̄y e, in quozq̄ pe
to sufficere ad interruptionē, si interpongt̄ dug horz.

plurality numerice in actibz externis, dice 1°, actus exterior
eiusdē speciei repetitos absq̄ retractione finali, et interposi
ta breui temporis mora, n̄ eē moralit̄ plures peti. Est
q̄d p̄bat̄ horz. et in praxi tuta. Hinc inferes 1°, q̄z, qui eoz
impetu iuz, subleuat aliquz, et paulo post ad percussioneē addit,
satis facere ofioni, dicendo, grauit̄er aluz percussur̄e. Idem
negdy de solap̄hemis, iuramentis, et stumelitis uno iuz in
petu intra breue tempus repetitis. Inferes 2°, sacerdotz,
qui p̄ peto lethali audiūt plures ofiones, n̄ teneri expiari
numoz, penitentiuz, quos uno animo audiūt, et aliquanto
tempore interrupit̄ minutionē; q̄ moralit̄ eger̄ unus petz,
sufficē p̄inde, si dicat, plures administrāui in lethali.
sacraty p̄sent. Inferes 3°, idz dicdy eē de sacerdote admi
nistrate in lethali Eucharistia x^o q̄q̄ auzq̄ eē lethale,
q̄ administrare ex natura lethalis: dicit x^o illz q̄q̄, nō
grauer̄. H̄y valde p̄babit n̄gt, id eē lethale, q̄ admini
strat Eucharistia n̄ p̄t̄ sacraty. Videat super hoc P.
Sacerdotis 16. 6° p. 8^a n° 94.

Dico 2°, inter actus externos,
quoz unus se hēt ut mediy, et alter ut finis, n̄ dant ob
ligatōē exp̄lōdi acty mediy. Ita plures ex P. Varquez valde p̄ba
bilit. Rase e, q̄ oēs illz actiones ordinat̄ ad unū opus praxi: q̄
qui p̄t̄et opus illud praxi, sufficē exponit illas actiones ut
exmediae. H̄yat, ignet praxi, qui p̄t̄et furtz, l̄ homicidiz
h̄y n̄ solet dicere, se. quēruisse unūq̄, ascendisse equoz, ex

ma parasse, aplicasse scalz, et alia huiusmodi: q̄ q̄ oēs
itq̄ actiones interpositz satis exp̄sitz suppongt̄, si moxet, fur
ty, l̄ homicidiz. Aliud tm̄ eret dicendy, si alio, id furtzdy,
l̄ occidendy quocasset, q̄ t̄ye adert nōly petz segdali natio
exp̄sitz. H̄y si tota eret typus distictia inter acty mediy
et finis, ut cerneret actiones, descendentes a diuersa uolūte
H̄y si mediy eret inuolūty, et specialz h̄y maliz siue in
tra, siue extra speciz; t̄ye enī eret exp̄lōdy.

Sectio 4^a

Alia dubia circa integritatem con fessionis.

Dubitabz 1°, quzq̄ imp̄ta exauet ab integritate
ofionis? Resdeo, exauare n̄ soly imp̄oz phz, sed etiz mo
ralz, talis e, quoties sine graui detrimento corporali, l̄ sp̄i
tuali nequit seruare integritas ofionis. Rase e, q̄ p̄cepty
charit̄is, utpote nate antiquis e, quz p̄cepty integz ofionis, ac
p̄inde q̄ utiq̄q̄ obseruari nequit, p̄ualet h̄y: in tali q̄ cū soly
obligat panit̄z ad h̄dy p̄p̄oz ofit̄dy illud petz, q̄ t̄ye iusticia
cā reticet, q̄ tali cā ceret. Dices: ofio e de iure dñi, et
natura ad salutē spiritualē: q̄ p̄terea e oī modo salutē tem
porali. Resdeo ofionē eē de iure dñi penes obligatōē, n̄ tm̄
p̄t̄et deus integritē ofionis iuz t̄ylo detrimento, ne fiat odio
q̄ sacraty generi hui: imo nec penes obligatōē e et̄ natura
in re, ut replem nequeat p̄ ofionē inuoto: q̄e ex urgenti p̄xia
lo famz, luitz omitti p̄t̄ re, dumodo ponat in uoto.

Co dictis in

feries 1° multo q^o absolugdy eē et plura petā n^o possit nutrebr
masare; imo aliqui docent, q^o et petā ea possit recipio spie
zi, ad id n^o obligari; oportet tū q^o p^oabilior ē. Videatur
P^o Lacerio de fione n° 1154. Inferes 2° infirmus, qui
soly possit dicere, se lethaliter peccasse, q^o defatigatur
nimis in fione expressa aly petōny absolui posse; imo li
cet soly dicere possit uero, l^o natu, se peccasse. Inferes
3° etig eē absolugdy laborat^o morbo stagioso, peto q^o q^o
imminet periculy stagionis, expleto aliquo peto mortali
in particulari, et dicendo reliqua in cor. Idg dīgdy in
naufragio, pestis, et alia quavis occasione, in qua subita
imminet mors. Imo tyc casus ponunt oēs corq^o sacerdote
alta uoce dicere uny lethale et n^o ē ex p^oauionibus, et
sic oēs sub absolui, q^o fieri solet a sponariis excoerctis,
dy p^oelligit imminet.

Inferes 4° p^orie dimiare fione; si
fuerit p^oolipion eū, quo omnis decessi nequeat, nec
omitti sine graui nota, l^o scilicet; q^o tyc adest uita cā
eg dimittendi; talis autē cā n^o esset, nec ad hoc effigdy iust
magis p^ouigdy cauatur, ut sitat ex p^oone 59 damnata ab
Innocentio 8°, qui aiebat: licet sacerdotaliter absolueret dūm
diate oēs rāone magni staturus penitentis, qualis dīpo
rent stringere in die magni alacrit^o festiuitatis. Inferes
5° p^orie p^ouigdy q^o reticere pety libidinis, si prudenter
timeat, ne ab illo infamet; l^o etiam cā, quo ipse spon
ariu de se ipso prudenter timeat, ne interrogatōne peto
ay tuppū q^o in aliquod lethale consentiat. Inferes 6°
peregrinus, qui omnia occasione presenti, n^o facile habet
alig occasionē spigdy, et bona fide accedit ad sacraty, l^o ip
se, et sponariu prudenter timeat, ne plura petā p^oteru
tū defectu excoerctis, q^o neg ipse penitentia tyc facit,

neque a sponariis suplexi de nūm^o defatigatōe q^o; l^o ob al
ig p^ouigdy cā, absolui posse; q^o tyc dat moralis imp^ora uite
que spigdy.

Dubitabit 2°, an possit absolui sub ditione
moribundus eo p^ouigdy, q^o Christiane uiuunt, licet siet,
nully aliud dedisse signy, fionis, aut doloris? Supono
1° cy eē absolugdy, q^o signa dedit doloris, l^o n^o expresse
uit, se uelle spigdy, q^o supōit, se uelle. Supono 2° etig
eē absolugdy, etig si signa dederit ante aduenty sacer
dotis, si iste audiat a uisitoribus, moribundus petisse ab
soluionē. Supono 3° etig absolugdy, l^o testes, l^o testis sin
gularis id dicant sacerdoti in absentia moribundi, ut
se ipse aggredy q^o dicat sacerdoti: in tali loco distan
ti iacet moribundus, qui petiuit abluionē. Rao e; q^o illa
fio n^o ē simpliciter in absentia, cy fiat p^ouigdy per
subreptū aduigdy sacerdotis. Supono 4° etig eē absolug
dy sub ditione, q^o signa generat dubiū saltg naty, an
sint signa doloris, ut si p^ouigdy many, tydat pectus,
l^o in caly oculos attollat.

Hic supōit: dico 1°, n^o posse
absolui moribundus, qui nec Christiane uiuit, neq^o ullo
alio signo externo doloris masat. Videat P^o Lacerio de
fione n° 1161. Dico 2° sub ditione saltg absolugdy
eē moribundus, qui Christiane uiuit, l^o nully aliud signy
doloris, aut fionis dederit. Rao e; q^o et directe loquens,
oportet q^o p^oabilior uideat, et a rāone uix solidy tyda
mgy hat q^o m^o; practice tū, et reflexe negari non
potest, hgc p^o q^o magny hore authorit^o, cy plures, et

graves ex defenogt. in cu autz extremz necessitat uten
 dy e. opinione pbatu, ut piciat modo, quo parit gter
 ne saluti moribzdi. Ipxari potest hie ga hac racione:
 signy ad placitū pndet audyite, et acceptione hāy, sed
 gravissimū thegi existimogt, utz chz talis moribzdi
 eē supiens signy in tali cū. §^o Dico 3°, uis pōe con

tingere cū christianus moribzdiu abolu n̄ possit sal
 ty sub dione ex defectu signy. Rāo e; q̄ l christianus
 ille utz christianus egit, et sic aboluendus ē saltz sub
 dione, l flagitiogz utz egit, aut in adulterio, l duelo
 vulneratus ē, et de hōe hoc in hīs uisitatīs consti
 tuto itoz inguēis, an ita tuorur i, ut nullz signy
 edat etz supz ad dubitgdy nāue, l scire? Primum
 uis contingere potest; q̄ interrogatur a pferasio de
 dolore, aliquz saltz moty edet siue labris, siue mani
 bus, l oculis, qui quidem motus p̄e interpretgdy est,
 p̄sumegdy q̄ uelle p̄feri. Si scydy, dē, si signy aliq̄
 dederit, tū tale signy illy hōz ostendit ap̄y, ut abolu
 tur sub dione. Ipat: nullus moribzdiu infamur di
 mittit sine extrema unctione: q̄ uis nullus dimittit
 dur ē sine ablutione. Rāo e; q̄ deo ty fit; q̄ de nul
 lo christiano p̄sumit, n̄ eē intecane disposity ad exte
 mig unctiony; sed de nullo christiano p̄sumegdy ē n̄
 uelle p̄feri in tali cū, et uis ullus ita tuorur est,
 ut n̄ edat aliquod signy, saltz supiens ad nāue dubita
 dum: §^o Ex dictis inferes 1°, n̄ requirz testz oculaz
 sed refire etz illy, qui ab aliis audiunt, moribzdy

petiisse ofionz, l signa doloris dedisse; quales ofio
 facta q̄ plures interpretes. Inferes 2°, ut dūg. Legim,
 Bonacina, et aliis, dgdz eē ablutionz abluta, q̄ signa
 edita si pbatilia; qui enim pbatiliter uideat, ablute
 uidicat, p̄nitentz eē disposity. Tūc plura de hīs
 uidere uelit, adeat Card. de Sugo disp. 17. de p̄ant.
 et P. Lacroix ibidem a n̄ 1156.

Dubitabis 3°, an re
 cutura splūis defamatio expuret ab integritate ofio
 nis? Dico 1°, reuelare splūem sine rāali cāa etig
 intra ofionz eē potz graue. Ita cori q̄a ita cāe
 tanz; Rāo e; q̄ infamare p̄y in re graui etigap
 ad uny p̄sonz ē potz graue. q̄ etig infamare
 intra ofionz. Latet quā; q̄ regly ofionis n̄ p̄bet
 ne ofamur hāt p̄y n̄p̄y de splūe reuelato, in quo
 stat graui malitia infamationis. Ipat ex D. Exm.
 disp. 34. de p̄ant. sect. 1^a n̄ 2°. infamare p̄y extra
 ofionz in re graui etig apud uny p̄sonz ē potz graue.
 q̄ potiori titulo illy infamare intra ofionz sine rāali
 cāa; q̄ hoc esset abuti sacraty ad infamgdy.

Dico 2°,
 ope dāi legitimg eaz reuelgdy p̄y splūis, et tūc
 n̄ eē peccaminūy euzdy infamogz. Rāo assertionis
 p̄ant ois certa ē; q̄ infamatio ex legitima cāa n̄ ē
 detractio, nisi p̄re malis. Ipat ty autz p̄y prob.
 hīs exemplis. 1° si p̄nitentz cognoscat p̄y omūica
 ty ofam de splūe eē nāiz ad causdy p̄ximiūy graue
 uny p̄cipalibz, ut esset iuratio, l proditio. 2° si ip̄s
 inferat plura mala sp̄itualia, l temporalia, q̄ aliter